

บทที่ ๓

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยออกแบบสอบตามครุสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ๓๕ คน และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายแผนกวิทยาศาสตร์และแผนกศิลป์ อีก ๓๕๐ คน จากโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์รวม ๘ โรงเรียน ได้รับแบบสอบตามครุศึกษา ๓๐ ชุด กิตเป็นร้อยละ ๘๕.๗๑ ได้รับแบบสอบตามนักเรียน ๓๑ ชุด กิตเป็นร้อยละ ๙๔.๕๗ ผู้วิจัยได้แยกการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งวิเคราะห์ก้าวตอบจากแบบสอบตามครุ อีกส่วนหนึ่ง เป็นการวิเคราะห์ก้าวตอบจากแบบสอบตามนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของครุในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

๑.๑ ลักษณะตัวอย่างประชากรที่เป็นครุ (รายละเอียดของตารางคูณภาพ-ผู้ตอบ)

ครุที่ตอบแบบสอบตามจำนวน ๓๐ คน เป็นครุชาย ๙ คน หญิง ๒๑ คน โสด ๑๗ คน สมรสแล้ว ๑๓ คน อายุของครุสูงสุดคือ ๔๕ ปี ต่ำสุด ๒๐ ปี อายุเฉลี่ยของครุที่ตอบแบบสอบตามคือ ๒๙.๕๓ ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๖.๔๗ ปี - วุฒิ พ.ม. ๘ คน พ.บ. ๗ คน พ.กศ.สูง ๕ คน คบ.๔ คน พ.กศ.๓ คน นอกรั้วนิเวศฯ

ประสบการณ์ในการสอนของครุที่มากที่สุดคือ ๑๕ ปี น้อยที่สุดคือ ๒ ปี และประสบการณ์โดยเฉลี่ยคือ ๕.๓๗ ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๓.๐๒ ปี จำนวนนักเรียนที่ครุสังคมศึกษาต้องสอนมากที่สุดคือ ๓๕๐ คน น้อยที่สุดคือ ๕๐ คน จำนวนนักเรียนที่ครุสอนโดยเฉลี่ย คือ ๑๗๖.๓๓ คน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๘๐.๕๔ คน

วิชาในหมวดสังคมศึกษาทั้งหมด วิชาประวัติศาสตร์สากลเป็นวิชาที่ครุสอนมากเป็นอันดับ ๑ เป็นจำนวนมากที่สุด ก่อร้อยละ ๔๓.๓๓ ส่วนวิชาหน้าที่พัฒเมืองเป็นวิชาที่ครุสอนมากเป็นอันดับ ๑ เป็นจำนวนน้อยที่สุด สาเหตุที่ครุต้องทำการสอนวิชานี้เนื่องจากสมัครใจและสนใจ มีจำนวนมากที่สุด ก่อร้อยละ ๓๐.๐๐ และครุร้อยละ ๒๓.๓๓ ต้องสอน

เพราะได้รับการฝึกหัดมาในแขนงนี้โดยเฉพาะ วิชาอื่นที่ต้องสอนนอกเหนือจากวิชาสังคมศึกษา ก็อ ภาษาไทย ร้อยละ 36.67 รองลงมาคือภาษาอังกฤษ และพอลีกัม่า คือร้อยละ 23.33 แต่มีร้อยละ 16.67 ในกองสอนวิชาอื่นๆ เลย

จำนวนครัวโน้มที่ครุสือนมากที่สุดคือ 24 ครัวโน้ม น้อยที่สุดคือ 12 ครัวโน้ม โดยเฉลี่ยแล้วครัวท้องสอนถึง 17.8 ครัวโน้ม ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.46 ครัวโน้ม ครุส่วนใหญ่ต้องช่วยควบคุมการรายงานักเรียนและรายงานทางๆ ทุกค้าน รวมทั้งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของชุมชนนอกเหนือไปจากการสอน

1.2 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ครุร้อยละ 36.67 เห็นว่าโรงเรียนมีชุมชนลังก์ค์กษา แต่ครุร้อยละ 30.00 ที่โรงเรียนไม่มีชุมชนทางวิชาการเลย

ครุส่วนใหญ่คือร้อยละ 93.33 เห็นว่าทางโรงเรียนมีห้องสมุด และร้อยละ 33.33 เห็นว่าทางโรงเรียนมีบันทึกห้องสังคมศึกษา ที่เป็นลิ้งส่งเสริมการเรียนวิชาสังคมศึกษาในโรงเรียน

ครุส่วนใหญ่คือร้อยละ 70.00 แนะนำให้นักเรียนอ่านนิตยสาร วารสาร และหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 56.67 แนะนำให้อ่านหนังสือสารคดีเกี่ยวกับวิชาภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และการท่องเที่ยว ร้อยละ 53.33 แนะนำให้อ่านหนังสือชีวประวัติบุคคลสำคัญ เพื่อนำมาประกอบความรู้ทางวิชาสังคมศึกษา

การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ทางสังคมศึกษานั้น ครุส่วนใหญ่คือร้อยละ 63.33 ในเบยเชิญวิทยากรมาเลย ครุร้อยละ 33.33 เชิญวิทยากรมาปีละครั้ง

ครุส่วนใหญ่คือร้อยละ 70.00 จัดป้ายประกาศ ป้ายนิเทศเกี่ยวกับวิชาสังคมศึกษา และข่าวสารสำคัญ รองลงมาคือร้อยละ 53.33 พานักเรียนไปศึกษาสถานที่ เช่น โรงงานอุตสาหกรรม พิพิธภัณฑ์ วัด ร้อยละ 36.67 จัดให้มีป้ายรถกาล ให้ไว้ หรืออภิปราย และรวมร่วมข่าว ภาพข่าว ภาพบุคคลสำคัญ ภาพสถานที่สำคัญ เพื่อเป็นกิจกรรมประกอบการเรียนวิชาสังคมศึกษา

ครุสังคมศึกษาพานักเรียนไปศึกษาสถานที่บ้างແ tü น ฯ ครั้ง และในการพาไปศึกษาสถานที่นั้น ครุส่วนใหญ่คือร้อยละ 46.67 วัดผลโดยการให้เขียนรายงานสรุป

ครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 70.00 พานักเรียนไปศึกษาณอกสถานที่ยังห้องพ้าจำลอง ส่วนร้อยละ 43.33 พานักเรียนไปศึกษาณอกสถานที่ยังโรงงานอุตสาหกรรม

ครูร้อยละ 90.00 มีความเห็นว่าการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่ควรจัดแยก เป็นวิชา ๆ ไป แต่ควรจัดรวมให้ทุกวิชาสมัมพันธ์กัน และครูร้อยละ 66.67 มีความเห็นว่าเป็นการจำเป็นต้องกำหนดคุณมุ่งหมายของกิจกรรมเสริมหลักสูตรแต่กำหนดเป็นบางครั้งที่สำคัญ ส่วนครูร้อยละ 33.33 เห็นว่าต้องกำหนดคุยกัน

ครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 66.67 เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการ เกี่ยวกับวัฒนธรรมสังคมและกิจกรรมในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภายในห้องเรียน รองลงมา คือร้อยละ 23.33 เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมด้วยตนเอง

ครูร้อยละ 26.68 มีความเห็นว่าการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นักเรียนสามารถร่วมกิจกรรมการเรียนได้อย่างถูกต้องในขณะที่ครูดำเนินการสอน แต่ครูร้อยละ 23.33 มีความเห็นว่านักเรียนเนื่อยชาต่อการเรียนการสอนในห้องเรียน

1.3 ปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ครูร้อยละ 40.00 มีความเห็นว่าการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เป็นการเพิ่มภาระให้แก่ครู จนทำให้เบิกพลเลี้ยงต่อการสอนในชั้นเรียน ร้อยละ 26.67 พนว่าไม่มีปัญหา และร้อยละ 23.33 พนว่า ไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ร่วมงานและครุอื่น ๆ

อุปสรรคที่ครูพบในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรนั้น ครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 50.00 เห็นว่าไม่มีเวลาพอ ร้อยละ 20.00 เห็นว่าไม่มีแหล่งความรู้เพิ่มเติม และเมื่อมีปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรนั้น ครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 33.33 แก้ปัญหาด้วยตนเอง ร้อยละ 26.67 ขอความช่วยเหลือจากหัวหน้าสาย

ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 63.33 พนวามีส่วนนำพาใจ แต่ยังต้องปรับปรุงอีกมาก ร้อยละ 33.33 เห็นว่ายังไม่เป็นที่น่าพอใจและจะต้องปรับปรุงใหม่

1.4 ข้อเสนอแนะของครู เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

1.4.1 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรควรให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายปรึกษาหารือกัน มีการถือเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนแต่เพียงฝ่ายเดียว

1.4.2 โรงเรียนควรจัดหน้าอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้เพียงพอ

1.4.3 โรงเรียนควรลดชั่วโมงสอนของครูลงบ้าง เพื่อให้ครูได้มีเวลาในการเตรียมตัวเพื่อจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่คิดและนำเสนอให้แก่นักเรียน

1.4.4 โรงเรียนควรจัดห้องสังคมศึกษาโดยเฉพาะ เพื่อสะดวกในการเก็บอุปกรณ์การสอนและจัดทำกิจกรรม

1.4.5 นักเรียนไม่ค่อยสนใจวิชานี้เท่าที่ควร โดยอ้างว่า ทองห้องมากทางโรงเรียนควรเปิดโอกาสให้ครูได้รับการอบรม หาความรู้ในด้านวิธีการสอนแบบใหม่ ๆ เพื่อจะได้จัดการเรียนการสอนให้น่าสนใจยิ่งขึ้น

2. ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษากับสัมฤทธิผลในการเรียนวิชาสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เสนอถ้อยคำการหาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างคงแหน่งกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษากับคงแหน่งสอนประจำภาคกลาง หมวดวิชาสังคมศึกษา และทดสอบความมีนัยสำคัญของค่า r โดยใช้ตารางที่ 25¹ ให้ผลกังค์โภไปนี้

(รายละเอียดการคำนวณและการถูกใจจากภาคผนวก)

ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษากับสัมฤทธิผลในการเรียนวิชานี้ แยกเป็นนักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์ จำนวน 171 คน และแผนกศิลปะ จำนวน 160 คน เท่ากับ -0.009 และ 0.081 ตามลำดับ และไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรกับสัมฤทธิผลในการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนกวิทยาศาสตร์ไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือนักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์คนใดก็ตาม สามารถเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรสังคมศึกษาได้ไม่จำเป็นจะต้องเป็นนักเรียนที่เรียนเก่งเท่านั้น ส่วนนักเรียนแผนกศิลป์เช่นเดียวกันกับนักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์

¹ Henry E. Garrett and R.S. Woodworth, Statistics in Psychology and Education (New York: Longman, Green Co., 1960), p. 201.